

Grote woorden bij kanker

Cindy Verhulst en Katrien Vanhauwaert

Door: Chris Coeman

Dit boekje met zijn contrasterende kleuren, spreekt bij een eerste oogopslag al tot de verbeelding en zeker niet alleen bij kinderen van kankerpatiënten, voor wie het hoofdzakelijk bedoeld is.

De eerste druk verscheen in 2014 bij Acco Leuven-Den Haag en is geschreven door Cindy Verhulst en Katrien Vanhauwaert, beiden kindertherapeuten.

In het voorwoord wordt gesteld, dat kinderen met heel wat vragen zitten over kanker en de behandeling daarvan.

De prenten in deze uitgave brengen inderdaad op een eenvoudige, doch doordringende wijze naar voren waar het in de verschillende rubrieken om gaat. Deze illustraties zijn gemaakt door Marianne Vanhauwaert. De tekstkarakters zijn groot en kleurrijk.

Eerst worden de “cellen” van ons lichaam voorgesteld door een lachend groepje grote roze kleurige “emoticons” waarbij deze vergeleken worden met de bouwstenen van een huis. Daarna komt de uitleg: dat de kankercellen, met hun kwaadaardig donkergrijs gezicht, de andere gezonde cellen ziek maken en ze daarom moeten gezocht worden door de dokter. Deze gebruikt daarvoor een speciaal fototoestel, daar deze slechte cellen zich overal in het lichaam kunnen bevinden. Er wordt benadrukt dat kanker niet besmettelijk is en er niemand schuld aan heeft.

Voorts wordt uitgelegd wat er moet of kan aan gedaan worden.

- Een operatie wordt voorgesteld door een mesje, dat de goede roze cellen scheidt van de schadelijke zwartgrijze cellen
- Medicatie en chemotherapie wordt gevisualiseerd met een baxter, die met grote druppels de kwaadaardige cellen vernietigen.
- Bestraling wordt voorgesteld door een brandende lamp die de slechte cellen wegveegt.

De bijwerkingen van de verschillende behandelingen, worden gevisualiseerd door de pijnlijke gelaatsuitdrukkingen van de roze gezonde cellen en zijn zeer suggestief. Ook de psychische belasting wordt in enkele eenvoudige korte zinnen beschreven. (Verwarring, boosheid, verdriet, angst, spanning...)

Er wordt veel aandacht besteed aan de noodzaak van planning en organisatie tijdens en na de behandeling. Met korte zinnen, die kinderen gemakkelijk kunnen aanvullen, wordt “het tijd maken voor elkaar” gestimuleerd. Er wordt tevens aanbevolen om te onthouden bij wie je terecht kan, als je het moeilijk hebt. (Vriendjes, juf, jeugdbeweging...)

In een bepaald rubriekje wordt gevraagd aan de dokter of de kanker te genezen is. De verschillende mogelijkheden worden ook hier met drie prenten visueel voorgesteld. Ofwel zijn het allemaal lachende roze gezichtjes, ofwel tevreden roze cellen maar met toch nog enkele grijze spelbrekers ertussenin en ten slotte een hele troep niet te vernietigen zwarte duivels die grijnzen. Op de vraag of de kanker volledig genezen kan zijn, wordt zeer voorzichtig geantwoord.

In de laatste bladzijden van het boekje worden verschillende soorten tips beschreven.

- Wat kan er allemaal worden gedaan op school, door de leerkracht en in de klas.
- Wat kunnen hulpverleners en verpleegkundigen doen.
- Hoe gaan de ouders er zelf mee om.

De auteurs pleiten terecht voor het behoud van het vertrouwen tussen ouder en kind. Kinderen stellen dikwijls hun verwerking uit, uit zorg voor hun ouders. Het kind op een verstandige manier inlichten over wat er allemaal gebeurt, is een belangrijke stap.

Cindy Verhulst en Katrien Vanhauwaert, *Grote woorden bij kanker*, Leuven-Den Haag, ACCO, 2014, 43 blz., ISBN 978 90 334 9825 1.